RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 92r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

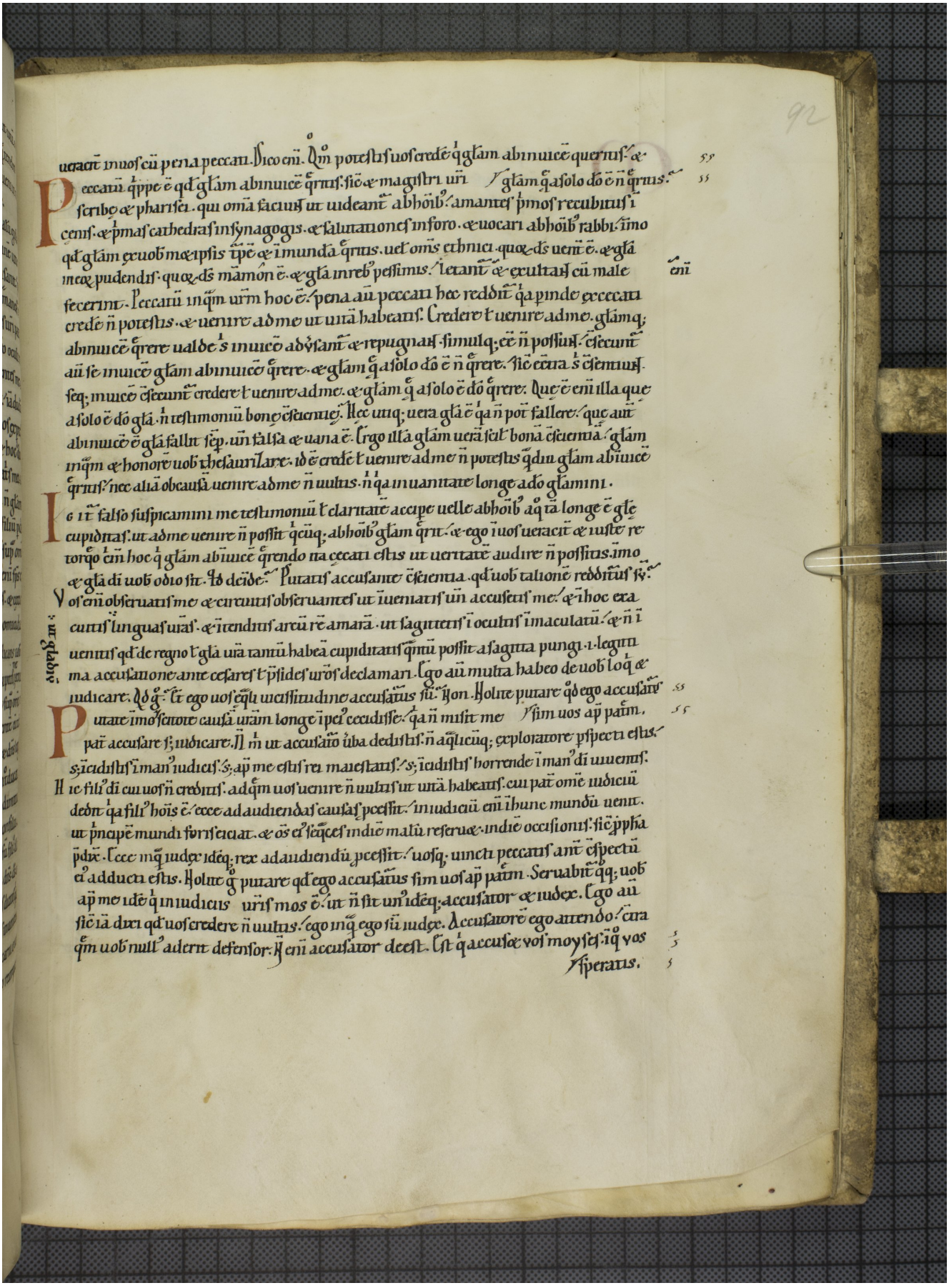

ueracit in uos cū pena peccati. Dico enī. Q̄m potestis uos credē q̄ glām ab inuicē queritis. & 55
Peccatū q̄ppe ē qd glām ab inuicē q̄ritis. sic & magistri uri glām q̄ a solo dō ē n̄ q̄ritis. 55
scribe & pharisei. qui omā faciunt ut uideant ab hoīb. amantes p̄mos recubitus i
cenis. & p̄mas cathedras in synagogis. & salutationes in foro. & uocari ab hoīb rabbi. imo
qd glām ex uob mē ipsis tp̄e & i mundā q̄ritis. uel oms ethnici. quoꝝ ds uent ē. & glā
in eoꝝ pudendis. quoꝝ ds mamon ē. & glā in reb pessimis. letant & exultant cū male enī
fecerint. Peccatū in q̄m urm hoc ē. pena aū peccati hec reddit q̄a p̄inde excecati
credē n̄ potestis. & uenire ad me ut uitā habeatis. Credere t uenire ad me. glāmq;
ab inuicē q̄rere ualde s inuicē adūsant & repugnant. simulq; eē n̄ possunt. cōsecunt
aū se inuicē glām ab inuicē q̄rere. & glām q̄ a solo dō ē n̄ q̄rere. sic ecctra s cōsentiunt.
seq; inuicē cōsecunt credere t uenire ad me. & glām q̄ a solo ē dō q̄rere. Que ē enī illa que
a solo ē dō glā. n̄ testimoniū bone cōscientie. Hec utiq; uera glā ē q̄a n̄ pot fallere. que aut
ab inuicē ē glā fallit sep. un falsa & uana ē. Ergo illā glām uerā scit bonā cōscientiā. glām
in q̄m & honorē uob thesaurizare. id ē credē t uenire ad me n̄ potestis q̄diu glām ab inuicē
q̄ritis. nec aliā ob causā uenire ad me n̄ uultis. n̄ q̄a in uanitate longe a dō glāmini.
Igitur falso suspicamini me testimoniū t claritatē accipe uelle ab hoīb a q̄ tā longe ē glē
cupiditas. ut ad me uenire n̄ possit q̄cūq; ab hoīb glām q̄rit. & ego i uos ueracit & iuste re
torq̄o cū hoc q̄ glām ab inuicē q̄rendo ita cecati estis ut ueritatē audire n̄ possitis. imo
& glā di uob odio sit. Id decide. Putatis accusante cōscientia. qd uob talionē redditus sit.
Vos enī obseruatis me & circuitis obseruantes ut iueniatis un accusetis me. & i hoc exa
cuitis linguas uras. & itenditis arcū rē amarā. ut sagittetis i occultis imaculatū. & n̄ i
uenitis qd de regno t glā urā tantū habeā cupiditatis q̄ntū possit a sagitta pungi. i. legitti
ma accusatione ante cesares t p̄sides uros declamari. Ego aū multa habeo de uob loq̄ &
iudicare. Qd g̃. Et ego uos eq̄li uicissitudine accusatus sū. Non. Nolite putare q̄d ego accusatus 55
Putate imo scitote causā urām longe i pei cecidisse. q̄a n̄ misit me sim uos ap patm. 55
pat accusare s; iudicare. Nī m̄ ut accusato uba dedistis. n̄ aq̄licūq; exploratore p̄specti estis.
s; icidistis i man iudicis. s; ap me estis rei maiestatis. s; icidistis horrende i man di uiuentis.
Hic fili di cui uos n̄ creditis. ad q̄m uos uenire n̄ uultis ut uitā habeatis. cui pat omē iudiciū
dedit q̄a fili hoīs ē. ecce ad audiendas causas p̄cessit. in iudiciū enī i hunc mundū uenit.
ut p̄ncipē mundi foris eiciat. & os ei seq̄ces in diē malū reseruē. in diē occisionis. sic p̄pha
p̄dixit. Ecce in q̄ iudex ideq; rex ad audiendū p̄cessit. uosq; uincti peccatis ant cōspectū
ei adducti estis. Nolite g̃ putare qd ego accusatus sim uos ap patm. Seruabit q̄q; uob
ap me idē q̄ in iudiciis uris mos ē. ut n̄ sit un ideq; accusator & iudex. Ego aū
sic iā dixi qd uos credere n̄ uultis. ego in q̄ ego sū iudex. Accusatorē ego attendo. ecctra
q̄m uob null aderit defensor. Nī enī accusator deest. Est q̄ accusē uos moyses. i q̄ uos 5
speratis. 5